

നബിചര്യയിലേക്കൊരു എത്തിനോട്ടം!

1. ബനു ഖൈനുഖാഅ് യുദ്ധം.

ബദറിൽ മുസ്ലിംകൾ നേടിയ വിജയം ജൂതന്മാരെ രോഷാകുലരാക്കി. ഖൈനുഖാഅ് എന്ന ജൂതഗോത്രം മുസ്ലിംകളുമായുള്ള കരാർ ലംഘിച്ചു. ഒരിക്കൽ ഒരറബി വനിത ഖൈനുഖാഅ് ഗോത്രത്തിന്റെ ചന്ത സ്ഥലത്ത് ആഭരണം പണിയിക്കുവാൻ വേണ്ടി വന്നു. ആഭരണപ്പണിക്കാരന്റെ കടയിൽ ഇരിക്കവെ, തന്റെ മുഖംമൂടിയുയർത്തുവാൻ ചിലർ നിരന്തരം ആ സ്ത്രീയോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു. പക്ഷെ ആ സ്ത്രീ കൂട്ടാക്കിയില്ല. ഒരു ജൂതൻ ആ സ്ത്രീ അറിയാതെ അവരുടെ വസ്ത്രത്തിന്റെ ഒരറ്റം പിന്നിൽ ബന്ധിച്ചു. പോകാനെഴുന്നേറ്റപ്പോൾ വസ്ത്രം ഉയർന്നു പോയി. കണ്ടു നിന്നവർ ആർത്തു ചിരിച്ചു. ആ സ്ത്രീ ഉച്ചത്തിൽ നിലവിളിച്ചു. ഉടൻ ഒരു മുസ്ലിം ആഭരണവ്യാപാരിയുടെ മേൽ ചാടിവീണ് അയാളെ കൊന്നു. വ്യാപാരി ജൂതനായിരുന്നു. അതിനാൽ ജൂതർ അവിടെ വെച്ചുതന്നെ മുസ്ലിമിന്റെ കഥയും കഴിച്ചു. ഇത് ഇരുവിഭാഗവും തമ്മിലുള്ള ഒരു തുറന്ന സംഘട്ടനത്തിലേക്ക് നയിച്ചു. മുസ്ലിംകളെ മർദ്ദിക്കുന്നത് അവസാനിപ്പിക്കുവാനും ഉടമ്പടിയിലെ വ്യവസ്ഥകൾ പാലിക്കുവാനും തിരുമേനി ജൂതന്മാരെ ആഹ്വാനം ചെയ്തു. ഇല്ലെങ്കിൽ ഖുറൈശികൾക്ക് സംഭവിച്ചത് അവർക്കും സംഭവിക്കുമെന്ന് താക്കീത് നൽകി. പക്ഷെ ആ താക്കീതിനെ പരിഹസിച്ചുകൊണ്ട് അവർ പറഞ്ഞു യുദ്ധത്തെക്കുറിച്ച് അറിവില്ലാത്ത ഒരു വിഭാഗവുമായി ഏറ്റുമുട്ടി വിജയിച്ചെന്നുവെച്ച് വഞ്ചിതനാവേണ്ട മുഹമ്മദേ! ഞങ്ങളെങ്ങാനും യുദ്ധം ചെയ്താൽ നിനക്ക് മനസ്സിലാകും ഞങ്ങളാണ് ചൂണക്കുട്ടികളെന്ന്.

ഈ സംഭവം ജൂതന്മാർക്കെതിരിൽ നടപടി അനിവാര്യമാക്കിത്തീർത്തു.....

ശ്ലോ

നബി (സ) അവർക്കെതിരിലെടുത്ത നിലപാടല്ല നമുക്കിവിടെ പഠനവിധേയമാക്കാനുള്ളത്. ആ സംഭവത്തിന്റെ നിലസ്ഥിതിയിലേയ്ക്കാണ് നാം ചർച്ച കൊണ്ടുവരേണ്ടത്.

ജൂതൻ മുസ്ലിം വനിതയെ വസ്ത്രാക്ഷേപം നടത്തുക മാത്രമാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. വളരെ നിസാരമായ ഒരു തെറ്റ്. അതിന് ഇരയായ മുസ്ലിം സ്ത്രീ തത്സമയം **സ്വയം പ്രതിരോധം നടത്താതെ നിലവിളിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. എന്നാൽ** അത് കണ്ടു നിന്ന സഹാബി രാഷ്ട്രമുണ്ടെന്നോ ഭരണാധികാരിയുണ്ടെന്നോ, കേസ് ഭരണാധികാരിയായ റസൂലുള്ളാഹ് പരിഹരിക്കുമെന്നോ, അതുകൊണ്ട് വിഷയം പെട്ടെന്ന് പ്രവാചകനെ അറിയിക്കണമെന്നോ നിനയ്ക്കാതെ, ഒരു ഭരണാധികാരിയുടെയും സമ്മതമോ അനുവാദമോ കൂടാതെ മറ്റെന്തെങ്കിലും സംരക്ഷണത്തിനുവേണ്ടി ഒരു കൊലപാതകം നടത്തുകയാണ്. **വളരെ നിസാരമെന്നു തോന്നാവുന്ന ഒരു തെറ്റിനെ അദ്ദേഹം കൈകാര്യം ചെയ്തത് അക്രമിയെ കൊന്നുകൊണ്ടാണ്. അവർ നടത്തിയ പ്രത്യാക്രമണത്തിൽ ആ സഹാബി കൊല്ലപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ആത്മനിന്ദ പേരുന്ന നമ്മുടെ ആധുനിക വിചക്ഷണന്മാർ ആ സഹാബിവരുടെ സ്വന്തം ശരീരത്തെപ്പോലും സംരക്ഷിക്കാൻ ത്രാണിയില്ലാത്ത ഒരു തീവ്രവാദിയാക്കിയാൽ ആരും അത്ഭുതപ്പെടരുത്.**

ശ്ലോ

ഈ വിഷയത്തെ ക്ഷമാപണനേതാക്കന്മാർ വിലയിരുത്തിയാൽ എങ്ങനെയിരിക്കുമെന്നു നോക്കാം:

"നിരപരാധിയായ" ഒരു ജൂതസഹോദരനെ ഒരു നിസാര തെറ്റിന്റെപേരിൽ ഒരു തീവ്രവാദി കൊന്നില്ലേ. അവൻ ആകെക്കൂടെ ചെയ്ത തെറ്റെന്താണ്? ഒരു മുസ്ലിം സ്ത്രീയുടെ മാറിൽ പേഴ്സെടുകാൻ കൈ കടത്തുന്നതിനേക്കാൾ നിസാരമായ; വസ്ത്രം കെട്ടിയിട്ടൊരു തമാശ ഒപ്പിക്കുകയല്ലേ ചെയ്തുള്ളൂ. അതുകൊണ്ട് കൊന്നവൻ നരകത്തിലും കൊല്ലപ്പെട്ട ജൂതസഹോദരൻ സ്വർഗ്ഗത്തിലുമാണ്. നിരപരാധിയായ ഒരാളെ കൊന്നാൽ മുഴുവൻ ജനങ്ങളെയും കൊല്ലുന്നതിനു തുല്യമാണ് (നാദാപുരം ബിനുസംഭവത്തെ ദുബായിൽവെച്ച് വിലയിരുത്തി സ്വർഗ്ഗത്തിൽ കടത്തിയ മാനു ദേഹത്തോട് കടപ്പാട്)

ശ്ലോ

അഭിനവ പക്ഷതാവാദികളുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, വളരെ നിസാരമായ ഒരു തെറ്റിന്റെ പേരിൽ തങ്ങളിൽ ഒരാളെ വകവരുത്തിയവനെയാണല്ലോ ഇത് കണ്ടു നിന്ന യഹൂദികൾ തിരിച്ചു കൊന്നത്. തെറ്റുകൾ താരതമ്യം ചെയ്യുമ്പോൾ വസ്ത്രാക്ഷേപമെന്ന ചെറിയ ഒരു തെറ്റിനേക്കാൾ എത്രയോ വലിയ തെറ്റാണ് മുസ്ലിമിന്റെ ഭാഗത്തുനിന്നുണ്ടായ കൊലപാതകം.

എന്നാൽ ഇതിനിടെ മുസ്ലീങ്ങൾ സംഘടിതരായി (ഇമാമിന്റെ അനുവാദമില്ലാതെ) യഹൂദികളോട് കൂപിതരായിക്കൊണ്ട് യഹൂദികൾക്കുനേരെ പാഞ്ഞടുക്കുന്നു. അവസാനം അവരുടെ ഇടയിൽ ഒറ്റപ്പെട്ട ഒരു സംഭവത്തിന്റെ പേരിൽ പ്രശ്നം ഉടലെടുക്കുകയും സങ്കീർണ്ണമാകുകയും ചെയ്യുന്നു.

മദ്റീന ഒരു സമ്പൂർണ്ണ രാഷ്ട്രവും പ്രവാചകൻ അതിലെ ഭരണാധികാരിയുമാണെങ്കിൽ ഈ സംഭവം കേട്ടയടനെ പ്രവാചകൻ (സ) രണ്ടു പേരുടെയും പക്ഷം പിടിയ്ക്കാതെ നീതി നടപ്പിലാക്കണം. തന്റെ നിയന്ത്രണത്തിലുള്ള രാജ്യത്തെ രണ്ട് പൗരൻമാർ നിസാരവിഷയത്തിന്റെ പേരിൽ ഏറ്റു മുട്ടിയുണ്ടായ ഒറ്റപ്പെട്ട ഒരു നിർഭാഗ്യകരമായ സംഭവത്തെ പർവ്വതീകരിക്കാതിരിക്കുകയും അവരിൽനിന്നും ആരെങ്കിലും ഒരാൾ വിശ്വാസിയാകുന്നത് പ്രതീക്ഷിക്കുകയുമായിരുന്നല്ലോ വേണ്ടിയിരുന്നത്.

എന്നാൽ പ്രവാചകനും സംഭവം അറിഞ്ഞമാത്രയിൽ ബനുഖൈനുഖാഇനെതിരെ തിരിയുകയും സ്ത്രീകളും, കൊച്ചുകുട്ടികളും, വൃദ്ധരും, ആടുമാടുകളും അടങ്ങുന്ന നിരപരാധികളായ ആളുകളെ അടക്കം 15 ദിവസത്തോളം ഉപരോധിക്കുകയുമാണുണ്ടായത്. പുറത്തുനിന്ന് ആഹാരവുമായി അകത്തുകടക്കാനോ, പുറത്ത് പോകാനോ അവരെ അനുവദിച്ചില്ല. സഹാബാക്കളുമായി കൂടിയാലോചിച്ച പ്രവാചകൻ അവരെയൊന്നടങ്കം വധിക്കാനാണ് വിധി പ്രസ്താവിച്ചത്.

മുനാഫിക്കുകളുടെ നേതാവായ അബ്ദുള്ളാഹിബ്ന് ഉബയ്ത് പോലുള്ളവർ ഈ ഉദ്യമത്തിൽനിന്നും പിൻമാറണമെന്നും വിധി ഇളവുചെയ്യണമെന്നും പ്രവാചകനോട് നിരന്തരമായി ആവശ്യപ്പെട്ടു. പ്രവാചകൻ വഴങ്ങിയില്ല. എന്നാൽ ഉബാദത്തിബ്ന് സാമിത്തിനെപോലുള്ള ചില സഹാബികളും ആ അഭിപ്രായവുമായി മുന്നോട്ടു വന്നപ്പോഴാണ് പ്രവാചകൻ പുനർചിന്തനം നടത്തുന്നത്. എന്നിട്ടും അവരെ വെറുതെ വിടാൻ തയ്യാറായില്ല. മൂന്നു ദിവസത്തിനകം നാടുവിട്ടുകൊള്ളണമെന്ന അന്ത്യശാസനം നൽകുകയും അവരെ നാടു കടത്തുകയും ചെയ്തു.

ബനു ഖൈനുഖാഇമായി നടന്ന സംഭവവും മുസ്ലിങ്ങളും പ്രവാചകനും അവരെ കൈകാര്യം ചെയ്ത രീതിയുമാണ് മേൽ വിവരിച്ചത്. ഒറ്റയ്ക്കുള്ള പ്രതിരോധമേ ആകാവൂ, കണ്ടു നിൽക്കുന്നവരാരും മർദ്ദിതനെ സഹായിക്കുവാൻപോലും പാടില്ല, ഇമാമും രാഷ്ട്രവും നിർബന്ധം, നിസാരവും ഒറ്റപ്പെട്ടതുമായ സംഭവങ്ങളെ പെരുപ്പിച്ചു കാണിക്കാതെ കണ്ണടച്ചുവിടണം എന്നൊക്കെ പറയുന്നവർക്ക് ഒത്തിരി ഗുണപാഠങ്ങൾ ഈ സംഭവം നൽകുന്നുണ്ട്. ഇസ്ലാമിക രാഷ്ട്രത്തിലാണ് അത് നടന്നതെന്നും, അതും പ്രതിരോധ സംഘടനകൾ നടത്തുന്ന ഒളിച്ചോട്ട ജീഹാദുമായി എന്താണ് ബന്ധമെന്നും ചോദിച്ചുകൊണ്ട് ആത്മനിന്ദയുടെ കുട്ടിക്കൊടുപ്പുകാർ സ്ഥിരം പല്ലവിയാവർത്തിച്ചേക്കാം. കാരണം, ഇത്തരം സത്യങ്ങൾ പൂഴ്ത്തിവെക്കാനും അതുമുഖേന ശത്രുക്കളെ സന്തോഷിപ്പിക്കാനും ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ അത്തരം ചരിത്രസംഭവങ്ങൾ പുറത്തു പറയുന്നത് ഇത്തരക്കാരെ തീരെയും സുഖിപ്പിക്കുകയില്ല. അടുത്ത സമയത്ത് ഒരു പ്രമുഖ സംഘടനയുടെ മുഖപത്രത്തിൽകൂടി അതിലെ പ്രതിവാദവിധിഗ്ധൻ എഴുതിയ ഒരു ലേഖനം അത് വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഇവരുടെ കണ്ണുരുട്ടിയുള്ള സ്ഥിരം വാക്യോരണികൾക്ക് എത്ര ബൗദ്ധികതയുണ്ടെന്ന് ഒന്നു വിലയിരുത്താം. സുദർശനവും കുമ്മനം രാജശേഖരനും ബുദ്ധി പണയം വച്ചിട്ടില്ലാത്തവർക്ക് ഒത്തിരിയൊത്തിരി മാതൃക ഈ സംഭവത്തിൽ നിന്നും കിട്ടും.

1. ഇവരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ മാനഭംഗത്തിനിരയായ സ്ത്രീയായിരുന്നുവല്ലോ സ്വയം പ്രതിരോധം നടത്തേണ്ടിയിരുന്നത്. എന്നാൽ പ്രതിരോധം മാത്രമായിരുന്നില്ല കടന്നാക്രമണമായിരുന്നു കണ്ടു നിന്ന അന്യനായ മുസ്ലിം യുവാവ് ആ സ്ത്രീയ്ക്കുവേണ്ടി ചെയ്തത്. ഇത് ശരിയാണോ? കാരണം പ്രവാചകൻ ആ സഹാബിയെ മദ്റീനയിലെ എല്ലാ മുസ്ലിങ്ങളുടെയും സംരക്ഷണം ഏൽപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ലല്ലോ?

2. ഒരു മുസ്ലിം അപക്വമായി ചെയ്ത തെറ്റിനെ മറ്റു മുസ്ലീങ്ങൾ അനുകൂലിക്കാൻ പാടില്ലായിരുന്നല്ലോ? എന്നാൽ അവരും യഹൂദികളുടെ നേരേ പാഞ്ഞടുക്കുകയായിരുന്നു ചെയ്തത്. അവർക്കും ഒരു **ഖാളിയും അമീറും, രാഷ്ട്രത്തലവനും അനുവാദം കൊടുത്തിരുന്നില്ലല്ലോ?** അവരെയും ഇങ്ങനെ മദീനയിലെ മുഴുവൻ മുസ്ലീങ്ങളുടെയും **സംരക്ഷണം** ഏൽപ്പിച്ചുകൊടുത്തിരുന്നില്ല. ഒരു മുസ്ലിം തെറ്റു(??) ചെയ്യുമ്പോൾ വർഗീയമായി അവന്റെ പക്ഷം പിടിക്കാൻ അനുവാദവും നൽകിയിരുന്നില്ല.
3. ശത്രുവിന് വീടുപണി ചെയ്യുന്നവരുടെ അഭിപ്രായം മുഖവിലയ്ക്കെടുത്താൽ പ്രവാചകനും സഹാബാക്കളും യഹൂദികൾക്ക് അനുകൂലമായ വിധിയായിരുന്നു നടപ്പിലാക്കേണ്ടിയിരുന്നത്. കാരണം മുസ്ലിം യുവാവിനെ കൊല്ലാൻമാത്രം മതിയായ ന്യായം ജൂതന്മാരുടെ ഭാഗത്തുണ്ടായിരുന്നല്ലോ. (കാലഘട്ടവാദികൾ നിസാരവൽക്കരിക്കാറുള്ളതുപോലെ) ഒരു തമാശ കാണിച്ചതിന്റെ പേരിലാണല്ലോ മുസ്ലിം യുവാവ് ജൂതനെ കൊന്നത്. പക്ഷെ പ്രവാചകനും സഹാബാക്കളും മുസ്ലിമിന്റെ പക്ഷം പിടിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. അതിൽ ചിന്തിക്കുന്നവർക്ക് ഗുണപാഠമുണ്ട്.

ഈ സംഭവത്തിൽ പ്രവാചകനും അനുചരന്മാരും വർഗീയമായി തിരിഞ്ഞുവെന്ന് ആർക്കെങ്കിലും പറയാൻ കഴിയുമോ? ഒരുമുസ്ലിമും അത്തരം തെറ്റിദ്ധാരണ പ്രചരിപ്പിക്കുകയില്ല. കാരണം നീതിയും അനീതിയും തിരിച്ചറിയാൻ കഴിവില്ലാത്ത പ്രവാചകനല്ല നമ്മുടെ പ്രിയങ്കരനായ പ്രവാചകൻ മുഹമ്മദ് (സ). അവസരവാദികളായ ഈ പണ്ഡിതന്മാരുടെ നീതിയും രീതിയുമല്ല പ്രവാചകന്റേതെന്ന് നാം മനസ്സിലാക്കുകതന്നെ വേണം. (ഹിന്ദുത്വ തീവ്രവാദികളെ പ്രീണിപ്പിക്കാൻ ഈ പണ്ഡിതന്മാർ കാട്ടിക്കൂട്ടുന്ന കോപ്രായങ്ങൾ അബ്ദുല്ലാബിന് സല്പലിനെക്കൂടി നാണിപ്പിക്കും വിധമാണ്).

രാഷ്ട്രമുള്ളതുകൊണ്ട് മാത്രം, തെറ്റു(??) ചെയ്ത ആളുടെ പക്ഷം പിടിക്കാമെന്ന് പ്രവാചകനും ഖുർആനും പഠിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടോ? ഇല്ല. ഇസ്ലാമിക രാഷ്ട്രത്തിലെ മുസ്ലീങ്ങൾക്ക് ഇമാമിന്റെയും രാഷ്ട്രത്തലവന്റെയും അനുവാദമില്ലാതെ ഏത് അമൂസ്ലിമിനെയും ചെറിയതോ വലിയതോ ആയ തെറ്റിന്റെപേരിൽ കൈകാര്യം ചെയ്യാമെന്ന വിദ്വാഭ്യാസം ഖുർആനും പ്രവാചകനും നൽകിയിട്ടുള്ളതായി വിവരമുണ്ടോ? ഇല്ല. പക്ഷെ നമ്മുടെ പണ്ഡിതപടയങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം പിൻപററിയാൽ മുസ്ലിം സഹോദരന്റെ ഭാഗത്താണ് തെറ്റൊക്കിലും ഇസ്ലാമിക രാഷ്ട്രമാണെങ്കിൽ മുസ്ലിം സഹോദരന്റെ പ്രതിയോഗിയെ തട്ടിക്കളയാമെന്ന സന്ദേശങ്ങൾ നമുക്ക് കിട്ടും. ആ സന്ദേശം തെറ്റാണെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. നീതി തുല്യമായ രീതിയിൽ നടപ്പിലാക്കേണ്ടത് എവിടെയായിരുന്നാലും മുസ്ലിമിന്റെ ബാധ്യതയാണ്. വർത്തമാനകാലത്തുണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന തത്തുല്യ സംഭവങ്ങളെ അക്രമമായിട്ടും അനീതിയായിട്ടും തീവ്രവാദമായിട്ടും പെരുപ്പിച്ചുകാണിക്കുന്നവർ മേൽ സംഭവത്തിൽ നിന്നും ഉൾക്കൊള്ളേണ്ട പാഠങ്ങൾ അനവധിയാണ്. ശത്രുക്കൾക്കു ചുട്ടുപിടിക്കുന്ന സമീപനം പ്രവാചകനെയും സഹാബാക്കളെയും തള്ളിപ്പറയുന്നതിലേക്കാണ് ഇവരെക്കൊണ്ടെത്തിക്കുന്നതെന്ന് പാവങ്ങൾ തിരിച്ചറിയുന്നില്ല.

പ്രവാചകൻ ഇവിടെ കാണിച്ചത് ഒരിക്കലും അനീതിയല്ല. മുസ്ലിം സത്രീയുടെ മുഖം മുടി മാറാൻ ശ്രമിച്ചതും അവരെ വസ്ത്രാക്ഷേപം ചെയ്യാൻ ശ്രമിച്ചതും വ്യക്തിഗതവിഷയത്തിനുപരി ഇസ്ലാമിന്റെ അടയാളങ്ങളുടെയും നിയമങ്ങളുടെയും നേരെയുള്ള കടന്നാക്രമണമായിട്ടാണ് മുസ്ലിം യുവാവും പിന്നീട് പ്രവാചകനും സഹാബാക്കളും നോക്കിക്കണ്ടത്. ഇത്തരം ചെറിയ സംഭവങ്ങൾ നിർഭാഗ്യമായുണ്ടായാലും മുസ്ലീങ്ങളുടെ സൈര്യജീവിതത്തിന് അത് തടസമാകും. അത് മുളയിലെ നുള്ളിക്കളയേണ്ടത് യഥാർത്ഥ വിശ്വാസിയുടെ ബാധ്യതയാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് കടന്നാക്രമണം നടത്തിയ സഹാബി ചെയ്തത് തെറ്റാണെന്ന് പ്രവാചകൻ വിവക്ഷിക്കാതിരുന്നത്. കൊല്ലപ്പെട്ട മുസ്ലിം യുവാവും ശേഷം പ്രവാചകനും മറ്റനുചരന്മാരും ചെയ്തത് വർഗീയമായിരുന്നില്ല. പകരം ഇസ്ലാമിനെതിരെയുള്ള കടന്നുകയറ്റത്തെ തടുക്കുകയായിരുന്നു. ഇത്തീവ്രവാദമല്ല, മഹത്തായ ഇബാദത്തുതന്നെയാണ്.

സമുദായത്തിന് നേരെയുണ്ടാകുന്ന അതിക്രമങ്ങളെ കണ്ടുനിൽക്കുന്നവർ തടയേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയാണ് ഈ സംഭവം അടുത്തതായി വിവരിച്ചു തരുന്നത്. അതിന് ഇമാമിന്റെ ആവശ്യമില്ല.

ഖാളിയുടെ അനുവാദത്തിന്റെയും നേതൃത്വത്തിന്റെയും ആവശ്യമില്ല. അതിനു വേണ്ടത് ഒരേയൊരു കാര്യം. “ഭീരുത്വം വിഴുങ്ങാത്ത വിശ്വാസം”!!! അതായത് കറകളുണ്ണ വിശ്വാസം !!! അതില്ലെങ്കിൽ രാഷ്ട്രമുണ്ടായിട്ടും കാര്യമില്ല!!! ഇമാമുണ്ടായിട്ടും കാര്യമല്ല!!!. തന്നെത്താൻതന്നെ ചെയ്യണമെന്നില്ല!!! കണ്ടു നിൽക്കുന്നവരും അത് ചെയ്യണം!!! പ്രായോഗികമാല്ലാത്ത സ്വയം പ്രതിരോധത്തിനു മാത്രമേ അനുവാദമുള്ളൂവെന്ന ഓലപ്പാമ്പുകളിൽക്ക് ഇസ്ലാമിൽ ഒരിടസ്ഥാനവുമില്ല!!!

ഇതെപ്പോലുള്ള സാഹചര്യങ്ങളിൽ മുസ്ലീങ്ങൾ കെട്ടുറപ്പുള്ള (كأنهم بنیان مرصوص) ഒറ്റ സമൂഹമായി നിലയുറപ്പിക്കണമെന്ന ബൃഹത്തായ പാഠവും ഇതിലുണ്ട്. ഇത്തരൂണത്തിൽ സമുദായത്തിനെതിരെ നിലയുറപ്പിക്കുന്നവർ മുന്നാഫിഖുകളോടൊപ്പമായിരിക്കുമെന്ന പ്രബലമായ പാഠവും ഈ സംഭവം പഠിപ്പിച്ചു തരുന്നുണ്ട്.

രേവസാനിക്കുന്നില്ല...

അടുത്ത ലക്കം

അബൂബസീർ (റ) സംഭവം...